

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2013, de către partea vătămată Vasilașcu Iurie și avocatul Brînză Sergiu în numele inculpatului,

Luchian Andrei Gheorghe, născut la 16 mai 1981,
originar și domiciliat r-l Strășeni s. Roșcani

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 23.03.2012-13.07.2012
2. în instanța de apel: 28.01.2013-05.04.2013
3. în instanța de recurs: 08.10.2013-11.12.2013

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 13 iulie 2012, Luchian Andrei Gheorghe a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8 000 lei.

În conformitate cu art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa cu închisoare de 5 ani, suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, stabilită lui Luchian A.G., prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, rămîne a fi executată de sine stătător.

2. Potrivit sentinței, la 22 mai 2011, în jurul orei 08.30, Luchian A.G. împreună cu Coșciuc A., fără acordul și permisiunea proprietarului casei, Vasilașcu Iurie, domiciliat r-l Strășeni, s. Cojușna str. Marinescu, 6, au pătruns în domiciliul lui și au început să ceară de la el, adresa unde locuiește concubina acestuia. Apoi, Coșciuc A., văzînd că partea vătămată, nu dorește să comunice adresa concubinei sale, a început să-l bată pe Vasilașcu Iu., și i-a luat telefonul mobil de model „Nokia 1202”, ce-i aparținea. La cerințele părții vătămate de a părăsi casa sa, Luchian A., nu a reacționat. Ulterior, Luchian A.G. și Coșciuc A. au ieșit din casa părții vătămate împreună cu aceasta.

Acțiunile lui Luchian A.G. au fost încadrate în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, - *pătrunderea sau rămînerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțămîntul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, acțiuni săvîrșite cu aplicarea violenței.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Luchian A.G., să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu aplicarea art. 85 Cod penal și prin cumul de sentințe, a-i stabili pedeapsă definitivă – 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, invocând că nu este de acord cu recalificarea acțiunilor inculpatului, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și la cercetarea judecătorească s-a dovedit vina lui Luchian A.G. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate, martorilor și materiale cauzei penale. Instanța de fond a apreciat unilateral circumstanțele cauzei, bazându-se numai pe declarațiile inculpatului, care sînt contradictorii cu materialul probator în speța dată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Luchian A.G. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, fără amendă.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, lui Luchian A.G., la pedeapsa stabilită, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31.01.2011 și i s-a stabilit definitiv pedeapsă, 3 ani 6 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit că, Luchian A.G., la 22 mai 2011, în jurul orei 08.30, de comun acord cu Coșciuc A., avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, au intrat în gospodăria lui Vasilașcu Iurie din r-l Strășeni s. Cojușna, str. Marinescu 6, unde au aplicat violență față de ultimul și în mod deschis, au sustras un telefon mobil de model „Nokia 1202”, la prețul de 600 lei, cauzîndu-i părții vătămate, prejudiciu material considerabil.

5.1 Instanța de apel a menționat, că vina inculpatului este dovedită prin declarațiile condamnatului Coșciuc A., părții vătămate Vasilașcu Iu., martorilor Bivol S., Ecin A., Jereghi A. și materialele cauzei penale: cererea lui Vasilașcu Iu. (f.d. 3, 5 v. 1), proces verbal de cercetare la fața locului din 24.05.2011 (f.d. 9 v. 1), fototabela (f.d. 11-15 v. 1), proces verbal de examinare a obiectului din 26.05.2011 (f.d. 29 v. 1), raportul de expertiză psihiatrică și psihologică medicală nr. 662a-2008 din 12.12.2008 (f.d. 94-95 v. 1).

Apreciind, probele în coroborare cu circumstanțele stabilite, instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal – *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 79 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care are antecedente penale, de circumstanțele atenuante și agravante. Din considerentele menționate, instanța de

apel a apreciat că pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă și își va atinge scopul prevăzut de art. 61 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Sergiu Brînză, în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 12), 15) Cod de procedură penală, cu menținerea sentinței, invocând că:

- cauza penală a fost judecată în apel, fără citarea părții vătămate, sau care legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința această imposibilitate;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de judecată internațională, prin hotărîre, pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în această cauză.

6.2 Partea vătămată, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5) și 12) Cod de procedură penală, invocînd că:

- cauza penală a fost judecată în apel, fără citarea sa;

- faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, în baza art. 187 Cod penal.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Recurenții au invocat ca temeiuri pentru recursurile ordinare pct. 5), 6), 12), 15) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în cazurile cînd: cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, precum și în cazul cînd instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Colegiul, atestă că, temeiurile pentru declararea recursului ordinar invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept.

Avînd ca reper pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal, reține că, instanța de apel, judecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în instanța de apel, cu respectarea prevederilor, art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, utilității și veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine circumstanțele de fapt și de drept, a ajuns corect la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, fiindu-i corect stabilită pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea art. 85 Cod penal. Prin urmare, Colegiul nu constată temeiul de casare, stipulat în pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece, instanța de apel corect a conchis încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în săvârșirea faptei imputate, avînd ca bază declarațiile părții vătămate Vasilașcu Iu., care a declarat în instanța de fond, că inculpatul împreună cu Coșciuc A., au intrat în casa lui, i-au aplicat lovituri și i-au luat telefonul său mobil (f.d. 62-68 v.2). Circumstanțele date au fost confirmate și prin declarațiile martorului Jereghi A. (f.d. 72-74 v.2) și a condamnatului Coșciuc A. (f.d. 205-206 v.1), cît și materialele cauzei menționate în pct. 5.1 a prezentei decizii.

Referitor la temeiul de casare invocat de recurenți, precum că în instanța de apel cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate, instanța de recurs, remarcă că aceasta la momentul examinării cauzei penale în instanța de apel lipsea din țară, fapt confirmat prin fotocopia pașaportului (f.d. 168 v.2) anexată la recursul ordinar al părții vătămate, din care rezultă că, Vasilașcu Iu., la 02.04.2013 a intrat pe teritoriul Ucrainei și a ieșit de pe teritoriul acestei țări, la 03.04.2013, iar în perioada de 04 - 12.04.2013 s-a aflat în statul Sri Lanka.

La 03.04.2013, cînd s-a examinat cauza în instanța de apel, se dispunea de date confirmative cu privire la lipsa părții vătămate de la domiciliul său (f.d. 97-98 v.2) și anume avizul de recepție pe numele lui Vasilașcu Iu. și plicul de expediere a citației, pentru data de 28.01.2013, care confirmă că la domiciliul lui, pe str. Lomtadze, 4 s. Cojușna, r-l Strășeni, nu poate fi găsit. De menționat este și faptul că, partea vătămată cunoștea despre examinarea cauzei în instanța de apel, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 26.02.2013, acesta a fost prezent în ședință de judecată și a semnat recipisa privind înștiințarea despre data examinării cauzei pentru data de 19.03.2013, însă ulterior nu s-a prezentat și nu și-a manifestat intenția de a participa în continuare la examinarea cauzei, iar potrivit adeverinței din 19.03.2013 a Primăriei s. Cojușna r-l Strășeni, la acel moment Vasilașcu Iu., nu se afla pe teritoriul satului (f.d. 110 v.2).

Totodată, instanța de recurs, menționează că, în ședința Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03.04.2013, s-a pus în discuție chestiunea cu privire la posibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate (f.d. 117 v.2), la care toți participanții sau expus, că este posibil de a examina cauza în lipsa acesteia, inclusiv și avocatul, cît și inculpatul. Astfel, Colegiul consideră că temeiul invocat de recurenți și prevăzut în pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

Nici temeiul de casare, invocat de avocatul Sergiu Brînză, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, în viziunea instanței de recurs, nu este aplicabil în speța dată, deoarece instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată. Totodată, instanța de recurs, evidențiază că temeiul invocat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu este desfășurat motivat de către recurent. Mai mult ca atît, apărarea nici nu a declarat apel, împotriva sentinței, fapt ce contravine temeiului invocat de recurent, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La fel, nici temeiul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, nu este prezent în speța dată, deoarece Colegiul, atestă că recurentul nu și-a argumentat în acest sens, recursul său, nu a specificat concret, prin care hotărîre a instanței de judecată internaționale, în care caz și ce încălcare a constatat la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în această cauză. Din care considerente și acest temei de recurs invocat, Colegiul penal, îl consideră declarativ.

Prin urmare, la examinarea recursurilor nu au fost constatate motive ce ar da temei de a rejudeca cauza în ordine de recurs, din care considerente recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2013, de către partea vătămată Vasilașcu Iurie și avocatul Brînză Sergiu în numele inculpatului, **Luchian Andrei Gheorghe**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 decembrie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Președinte: (semnătură)

Judecători: (semnătură)

(semnătură)

Petru Ursache

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă